

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 17751

гр. София, 31.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 162 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА

като разглежда докладваното от РУМЯНА З. ЗАПРЯНОВА Частно гражданско дело № 20231110169754 по описа за 2023 година

Производството по делото е по чл. 410 от ГПК. Образувано е по заявление за издаване на заповед за изпълнение, депозирано от ..., ЕИК ..., седалище и адрес на управление в ..., представлявано от управителя Д.Р.Г., чрез пълномощника му адв. И. И., АК – София, със съдебен адрес в Заявителят моли да бъде издадена заповед за изпълнение против И. В. С., ЕГН *****, с постоянен адрес в ... и с настоящ адрес в ... и против ..., ЕИК ..., седалище и адрес на управление в ..., представлявано от управителя Б.Г.П. за сумата от 304,91 лв. (триста и четири лева и деветдесет и една стотинки), от която а) 200 лв. (двеста лева) – главница, ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване на заявлението – 19.12.2023 г., до окончателното изплащане на вземането и б) 104,91 лв. (сто и четири лева и деветдесет и една стотинки) – законна лихва за периода от 06.01.2019 г. до 19.12.2023 г., както и за сумата от 505 лв. (петстотин и пет лева), представляваща направени от заявителя разноси за заплащането на държавна такса и адвокатски хонорар.

Твърди се в заявлението, че паричното вземане произтича от договор за потребителски кредит № 000 – KZ – 87009748/06122018, сключен на 06.12.2018 г., съгласно който ... е предоставило на И. С. сумата от 200 лв., която заемателят се е задължил да върне в срок от тридесет дни. На 03.02.2020 г. е сключен договор за встъпване в дълг между ... и ..., с което дружеството се е задължило да отговаря солидарно със заемателя за задълженията по договора за потребителски кредит.

Със заявлението са представени пълномощни, удостоверяващи представителната власт на адв. И. И., платежен документ за внасянето на държавна такса и писмени доказателства.

Съдът, след като се запозна със заявлението и представените с него документи, намира искането за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение за допустимо и основателно, предвид следните съображения:

Вземането, за което е подадено заявлението е за парична сума, исковата претенция за

която би била подсъдна на районен съд, тъй като е с цена до 25 000 лв. (чл. 104 т. 4 от ГПК). В този смисъл искането на ... – София попада в приложното поле на чл. 410 ал. 1 т. 1 от ГПК. Заявлението се разглежда от местно компетентния съд, съобразно подсъдността по чл. 411 ал. 1 изр. второ от ГПК – седалището и адресът на управление на единия от длъжниците е в гр. София, т.е. на територията на съдебния район на Софийски районен съд. Другият длъжник е с настоящ адрес в гр. Враца, но с оглед приложение на разпоредбата на чл. 116 от ГПК, съдът приема, че заявлението е депозирано пред местнокомпетентния съд.

Заявлението е и основателно, тъй като отговаря на формалните изисквания на чл. 410 ал. 2 вр. чл. 127 ал. 1 и чл. 128 т. 1 и т. 2 от ГПК и не са налице отрицателните предпоставки по чл. 411 ал. 2 от ГПК. В заявлението са посочени всички реквизити, изискуеми за редовността на искова молба и към него са приложени документ за внесена държавна такса и пълномощно, удостоверяващо представителната власт на адв. И., от когото изхожда искането за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение. Според изложеното в заявлението длъжниците имат постоянен адрес и седалище на територията на Република България и от данните по делото, не може да се направи извод, че те не са с обичайно местопребиваване и място на дейност на територията на страна.

Искането за издаване на заповед за изпълнение не противоречи на закона и на добрите нрави и не се основава на неравноправни клаузи.

С оглед така изложените доводи, съдът счита, че заявлението следва да бъде частично уважено, като бъде издадена заповед за изпълнение на парично задължение в полза на ... – София против И. С. и против ..., както и да бъдат присъдени на заявителя направените съдебни и деловодни разноси за заплащане на адвокатски хонорар и държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 411 ал. 2 от ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

УВАЖАВА заявлението на ..., ЕИК ..., седалище и адрес на управление в ..., представлявано от управителя Д.Р.Г., за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение против И. В. С., ЕГН *****, с постоянен адрес в ... и с настоящ адрес в ... и против ..., ЕИК ..., седалище и адрес на управление в ... № 3, представлявано от управителя Б.Г.П. за сумата от 304,91 лв. (триста и четири лева и деветдесет и една стотинки), дължима въз основа на договор за потребителски кредит № 000 – KZ – 87009748/06122018, сключен на 06.12.2018 г. и договор за встъпване в дълг, сключен на 03.02.2020 г. , от която а) 200 лв. (двеста лева) – главница, ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване на заявлението – 19.12.2023 г., до окончателното изплащане на вземането и б) 104,91 лв. (сто и четири лева и деветдесет и една стотинки) – законна лихва за периода от 06.01.2019 г. до 19.12.2023 г., както и за сумата от 505 лв. (петстотин и пет лева), представляваща направени от заявителя разноси за заплащането на държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

УКАЗВА да се издаде заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

УКАЗВА препис от заповедта да се връчи на длъжника.

УКАЗВА, в случай, че длъжникът – физическо лице, не бъде намерен на адресите, посочени в заявлението и в справката от Национална база данни „Население“, да бъдат изготвени справки дали длъжникът има сключени трудови договори, регистриран ли е като едноличен търговец, вписан ли е като представител и/или съдружник в търговско дружество и актуална справка за постоянен и настоящ адрес. Ако бъдат установени различни адрес, съдебните книжа да се изпратят на тези адреси. Ако не се установят адреси, различни от известните по делото, съдебните книжа да се връчат при спазване на разпоредбата на чл. 47 ал. 1 от ГПК и ако длъжникът отново не бъде намерен, съобщението да се връчи чрез залепване на уведомление.

УКАЗВА, в случай, че длъжникът – търговско дружество, не бъде намерен на адреса на управление, посочен в заявлението, да бъде изготвена актуална справка от Търговския регистър за седалището и адреса му на управление. В случай, че се установи различен адрес, съобщението да бъде връчено на новия адрес, а в случай, че седалището и адреса на управление са същите, съобщението да се връчи при условията на чл. 50 ал. 2 или ал. 4 от ГПК.

Разпореждането подлежи на обжалване, заедно със заповедта за изпълнение в сроковете и по начините, указани в същата.

Препис от разпореждането да се връчи на заявителя, чрез процесуалния му представител.

Съдия при Софийски районен съд: _____